

Αν υπάρχει κάποιος στον κόσμο που γνωρίζει με κάθε λεπτομέρεια την κατάσταση τού Τύπου και των ΜΜΕ γενικότερα, ασφαλώς είναι ο αυστραλιανός μεγιστάνας των μέσων ενημέρωσης, Ρούπερτ Μέρντοχ, γι' αυτό έχουν βαρύτητα οι απόψεις του. Ο κ. Μέρντοχ είναι αισιόδοξος ότι οι εφημερίδες μπορούν και θα επιζήσουν στην ψηφιακή εποχή, αρκεί να προσφέρουν στο κοινό της έγκυρη ειδησεογραφία.

Σε διάλεξη του που οργάνωσε το κρατικό ραδιόφωνο της Αυστραλίας ABC, ο κ. Μέρντοχ υποστήριξε πως «πολλοί δημοσιογράφοι αναμασούν το επιχείρημα ότι έφτασε το τέλος των εφημερίδων τώρα με την ψηφιακή εποχή».

«Έχω την άποψη», τόνισε, «ότι οι εφημερίδες καθώς και το «εξαδελφάκι» τους, που είναι η ηλεκτρονική τους έκδοση, θα εξακολουθούν να υπάρχουν, αν μπορούν να προσφέρουν στο κοινό τους αυτό που τους ζητά».

Ο Αυστραλός κροίσος είπε πως κι άλλες βιομηχανίες αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό από το ίντερνετ όπως τράπεζες, ταξιδιωτικά γραφεία, καταστήματα, τηλεπικοινωνίες κ.α. Οι κλάδοι αυτοί αγκάλιασαν το ίντερνετ και αναπτύσσονται.

«Αντίθετα, ορισμένοι δημοσιο-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

γράφοι αντί να ακολουθούν την εξέλιξη και τις προοπτικές που τους ανοίγει η ψηφιακή τεχνολογία, κάθονται και γράφουν τους επικήδειους τους» είπε και πρόσθεσε πως είναι βέβαιος ότι δεν πρόκειται να χαθούν οι εφημερίδες στο

βλέπεται μέλλον ζοφερό, αλλά ακόμη δεν έχουμε βρει τις λύσεις για να αποφευχθεί το μοιραίο.

Η ύπαρξη των εφημερίδων μας και τής παροικίας όπως τη γνωρίζουμε σήμερα είναι άρρηκτα συνδεδεμένες. Ομως, παρόλο που δεν

Ο Ρούπερτ Μέρντοχ και ο παροικιακός Τύπος

μέλλον.

«Θα χαθούν όμως εκδότες και δημοσιογράφοι, πιθανότατα και έντυπα που έχουν χάσει την επαφή τους με το κοινό», πρόσθεσε.

Τί σχέση έχουν όλα αυτά με τον παροικιακό Τύπο; Το γεγονός ότι και για τις εφημερίδες μας προ-

μορεί να νοηθεί παροικία χωρίς εφημερίδες, λίγοι είναι οι φορείς και οργανώσεις που λίγο ή πολύ τις βοηθούν για να επιβιώσουν. Και δεν είναι μυστικό ότι οι εφημερίδες μας υπάρχουν χάρη στη γενναιοδωρία των εκδοτών που σηκώνουν το οικονομικό βάρος και

των εργαζομένων που με αφοσίωση υπηρετούν το λειτουργήμα χωρίς την ανάλογη αποζημίωση για τον κόπο τους. Εχουμε, όμως, και το ελληνικό κράτος που ενώ σπαταλά εκατομμύρια δολάρια των φορολογουμένων του για πανηγύρια που δεν βοηθούν σε τίποτε, δεν μεριμνά για την απαραίτητη επιβίωση τού ομογενειακού Τύπου που υπηρετεί τον απόδημο Ελληνισμό και την Ελλάδα.

Πάντως, γνώμη μας είναι πως στο τέλος η λύση θα είναι το διαδίκτυο και μια δίγλωσση ηλεκτρονική εφημερίδα που θα καταγράφει τις όποιες δραστηριότητες τής παροικίας τού μέλλοντος για να ενημερώνονται τα παιδιά και εγγόνια μας.

Δυστυχώς, λόγω ηλικίας ή άγνοιας εμείς οι γηραιότεροι δεν έχουμε αντιληφθεί τις απεριόριστες δυνατότητες του διαδικτύου για να τις εκμεταλλευτούμε εγκαίρως και υποστηρίζω αυτό παρόλο που εμείς πρώτοι στο Σίδνεϊ κάναμε τον «Κόσμο» ηλεκτρονικό. Αλλωστε, όπως θα συμβεί με την υπόλοιπη παροικία, οι νέοι θα αποφασίσουν τί μέλλει γενέσθαι και με τα παροικιακά ΜΜΕ, όταν εμείς θα τους αδειάσουμε τη γωνιά για να μπορούν ανενόχλητοι να κάνουν πραγματικότητα τα δικά τους όραματα.

* Ο Τζον Χάουαρντ

Περισσότερες από \$400.000 δολάρια μάς κόστισε ο συνταξιούχος πρώην πρωθυπουργός, Τζον Χάουαρντ, όπως άλλωστε και οι άλλοι πρώην πρωθυπουργοί που περνούν καλά εις υγείαν των κοροϊδίων φορολογουμένων.

Με το ετήσιο ποσό που εισπράττουν οι πρώην πρωθυπουργοί δεν έχω κανένα πρόβλημα. Εκεί πού κολλώ και πολλοί άλλοι είναι τα μεγάλα ποσά που εισπράττουν για γραφεία, προσωπικό και ταξίδια.

Τί χρειάζεται το γραφείο και υπαλλήλους ένας πρώην πρωθυπουργός; Και γιατί τόσα πολλά χρήματα για ταξίδια. Δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του σε ένα δωμάτιο τού σπιτιού του, όπως οι άλλοι συνταξιούχοι; Και ένα ταξίδι με τη σύντροφό του κάθε χρόνο θα ήταν υπεραρκετό.

* Πετρέλαιο

«Ξέμειναν από ρευστό οι κερδοσκόποι του χρηματοπιστωτικού συστήματος λόγω του

σκασίματος της «φούσκας» κι είδε επιτέλους άσπρη μέρα ο κόσμος στην τιμή του «μαύρου χρυσού»: έπεσε γύρω στα 50 δολάρια η τιμή του βαρελιού του πετρελαίου (1 βαρέλι ισούται με 159 λίτρα) στις αγορές τόσο της Νέας Υόρκης όσο και του Λονδίνου».

Ο Γιώργος Δελαστίκ στο «Εθνος»:

«Αποδεικνύεται έτσι περίτρανα, πέραν πάσης αμφιβολίας, αυτό που οι σοβαρότεροι αναλυτές και όλες οι πετρελαιοπαραγωγές χώρες φωνάζουν -ότι δηλαδή η εκτόξευση της τιμής του πετρελαίου ήταν αποτέλεσμα κερδοσκοπίας και μόνο των χρηματοοικονομικών κύκλων, εντελώς άσχετη με την παραγωγή και την πραγματική ζήτηση πετρελαίου!».

«Ποιος δεν θυμάται τις απίθανες ανόητες δικαιολογίες που έθετε σε κυκλοφορία ο προπαγανδιστικός μηχανισμός των κερδοσκόπων για να πείσει τους αδαείς περί των αιτίων της ανόδου των τιμών: τη μια... φύσηξε στη Λουιζιάνα, την άλλη έπιασε φουρτούνα στη Βόρεια Θάλασσα, την παρ' άλλη έκαναν απεργία οι ιθαγενείς σε μια πετρελαιοπηγή της Νιγηρίας ή έκλεψαν κάποιοι Τσετσένοι δέκα... μπετόνια πετρέλαιο τρυπώντας έναν πετρελαιοαγωγό!».

* Συ είπας...

«Στον φονταμενταλισμό της αγοράς οφείλεται το γεγονός ότι το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα έχει καταντήσει ανίσχυρο και χωρίς πολλές αντοχές. Αυτή είναι μια σχετικά πρόσφατη κατάσταση», είπε ο Τζωρτζ Σόρος:

«Στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η διεθνής κίνηση του κεφαλαίου ήταν περιορισμένη και οι θεσμοί του Μπρέτον Γουντς ιδρύθηκαν για να διευκολύνουν το εμπόριο σε μια κατάσταση που δεν υπήρχε κινητικότητα κεφαλαίου. Οι περιορισμοί στη διακίνηση των κεφαλαίων αίρονταν με σταδιακό τρόπο και μόνο όταν ανήλθαν στην εξουσία η Μάργκαρετ Θάτσερ και ο Ρόναλντ Ρίγκαν ο φονταμενταλισμός της αγοράς έγινε κυρίαρχη ιδεολογία και έβαλε το χρηματιστικό κεφάλαιο στη θέση του οδηγού».

* Μύθοι και θρύλοι για το Βόσπορο

Και λίγη ιστορία: Μύθοι και θρύλοι «δένουν» την ιστορία του Βοσπόρου ανά τους αιώνες. Οι ακτές των στενών του Βοσπόρου είναι πυκνοκατοικημένες, καθώς τον αγκαλιάζει η Κωνσταντινούπολη των 11 εκατομμυρίων, με

τα περίχωρά της. Το όνομά του (Βόσπορος), σύμφωνα με ορισμένες ερμηνείες, σημαίνει πέρασμα βοδιού (βους + πόρος) και συνδέεται με τον ελληνικό μύθο της Ιούς και του ταξιδιού της, μετά τη μετατροπή της σε βόδι από το Δία για την προστασία της. Άλλοι υποστηρίζουν ότι το όνομα του Βοσπόρου ενδέχεται να προήλθε από τους «βοείους ασκούς» που χρησιμοποιούσαν οι Θράκες για να τον διασχίσουν, ενώ στη μυθολογία αναφέρεται ότι επιπλέοντες βράχοι συνέθλιβαν κάποτε κάθε πλοίο που προσπαθούσε να διαβεί το Βόσπορο, έως ότου ο ήρωας Ιάσων πέρασε με πονηριά, οπότε οι βράχοι σταθεροποιήθηκαν, και επετεύχθη η πρόσβαση των Ελλήνων στον Εύξεινο Πόντο.

* Καλόο!

Ήταν μια κουκουβάγια πάνω σε ένα δέντρο και κάπνιζε χασίς. Καθώς κάπνιζε περνάει από εκεί μια σαύρα και λέει:

- Να καπνίσω μαζί σου;

- Ασφαλώς.

Καπνίζανε εκεί επί ώρες και ξαφνικά λέει η σαύρα:

- Διψάω, πάω να πιω νερό.

Φτάνει στη λίμνη, τη τρώει ένας κροκόδειλος, μυρίζει το χασίς, πάει στη κουκουβάγια.

Βλέπει τον κροκόδειλο η κουκουβάγια και λέει:

- Ρε πουτάνα σαύρα, πόσο νερό ήπιες;

* Λαϊκές εκφράσεις

«Κάποιος φούρνος γκρέμισε»: Παλαιότερα, τα σπίτια ενός χωριού μετριόντουσαν με τους φούρνους τους. Οι χωρικοί, δηλαδή, δεν έλεγαν ότι το χωριό μου έχει τόσα σπίτια αλλά «τόσους φούρνους», επειδή κάθε σπίτι είχε και το δικό του φούρνο, για να ψήνει το ψωμί του. Όταν λοιπόν στα χωριά αυτά πέθαινε νοικοκύρης, οι φίλοι του έλεγαν ότι φούρνος του μάρμπα ...γκρέμισε. Με αυτή τη φράση εννοούσαν ότι με το θάνατο το αρχηγού της οικογένειας, το σπίτι γκρέμιζε, χανόταν. Από αυτή τη μεταφορική φράση που χρησιμοποιούσαν οι παλιότεροι από εμάς, βγήκε η έκφραση κάποιος φούρνος γκρέμισε που εμείς σήμερα τη λέμε, όταν μας

επισκέπτεται κάποιος, που έχουμε να δούμε πολύ καιρό ή όταν θυμάται κάποιος να μας πάρει τηλέφωνο, αφού περάσει αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα από τη τελευταία φορά που μιλήσαμε.

